

18. О́ако ѓвѣство са дупáза кога̀ согла̀-
снw са трѣдaтз сичкитѣ члѣнове.

Окара́ха са ведна́ждь рацѣтѣ, крака́та и
сичкитѣ дрѹги члoвѣчески стáвы сз чрѣвoтo
и дѹмаха, чи тѣи са трѣдaтз да го хрá-
натз, а̀ то сѣдѣ та нáдѣ на гoтóво; тó
и́мз са прѣмѣ за вѣзѹмѣтo и́мз рѣче:
чи катò зѣмне хрáната не а̀ держѣ, а̀ми
пáкз тѣмз а̀ раздáва. Тѣи не го послѹшаха,
а̀ми мѹ рѣкоха да рáботи та да са хрáни
и да не го ѣ́ грѣжа за тѣхз. Тáй подѣрь
мáлко днѣ, рацѣтѣ катò не мѹ дáдоха
нищо, начѣнаха да дунемошáватз тогáзи са
свѣстиха и са мóлаха на чрѣвoтo да прѣе-
не хрáна та да не са загѹбáтз, нò вѣше
са премѣнало врѣмaтo, защò нитѣ тѣи мó-
жаха да мѹ дадáтз, и тáй думра́ха сичкитѣ
сз чрѣвoтo на ѣ́днò, защòтo не го хрáни́ха.

VI.

Различны Истори.

Молчалива молба.

На ѣ́днò момчѣ вѣха мѹ зарачáли да не
ни́ще нищо на трапѣзата. Вáинз пáть го
заборáви́ха и не мѹ дáдоха ѿ ѣ́днò нáстѣ,